США У 1945—1960 РР.

Президентство Г. Трумена (1945—1952), демократ

Га́ррі С. Тру́мен (англ. *Harry S. Truman;* нар. 8 травня 1884 — пом. 20 січня 1972) — 33-й президент Сполучених Штатів(1945–1953).

Обраний віце-президентом 1944 року, заступив Франкліна Рузвельта на посаді президента після смерті останнього у квітні1945 і був переобраний 1948.

Програма «Справедливий курс:

- Адаптація до мирного життя демобілізованих військовослужбовців: ухвалення *«Солдатського білля про права»*, який передбачав надання пільг колишнім солдатам та офіцерам для отримання кредитів на освіту, житло, відкриття власного бізнесу.
- Федеральна програма дешевого житлового будівництва.
- *Реконверсія* (перехід до мирного життя), яка передбачала поступову ліквідацію контролю держави над цінами; збільшення зарплати; приватизацію державних заводів, побудованих під час Другої світової війни.
- Зменшення прибутків американців унаслідок переведення промисловості на мирні рейки; зростання безробіття, розгортання страйкового руху.

1947 р. — ухвалення **закону Тафта—Хартлі**, який суттєво обмежував профспілкову діяльність та право на страйки.

У зовнішній політиці домінування **доктрини «стримування комунізму»**, яка передбачала надання економічної допомоги бідним країнам для попередження соціальних вибухів; конфронтацію із СРСР.

Участь під прапором ООН у корейському конфлікті *(1950—1953 рр.)*.

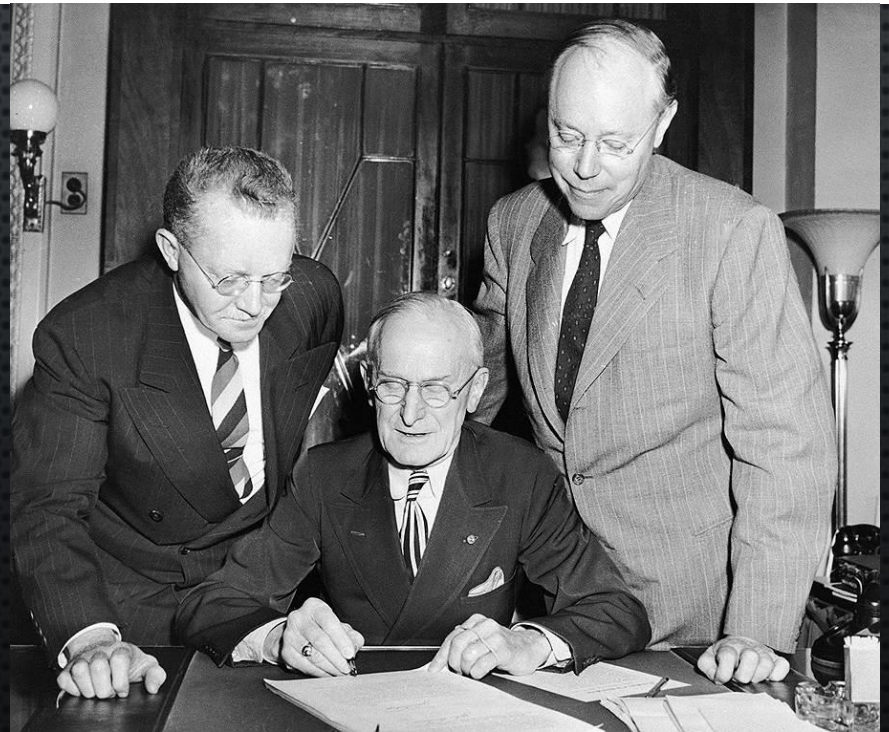

Д/З

- Підготувати презентацію про «Корейську війну» та закинути її на сайт library.cpoitpd.kiev.ua

Президентство Д. Ейзенхауера (1952—1960), республіканець

Дуайт Девід «Айк» Ейзенхауер (також *Двайт Айзенгавер*[1][2] англ. *Dwight David «Ike» Eisenhower;* 14 жовтня 1890, м.Денісон, Техас — 28 березня 1969, Вашингтон) — американський військовий і державний діяч, 34-й Президент США, один з головних американських воєначальників Другої світової війни, головнокомандувач сил Антигітлерівської коаліції в Європі,генерал армії США (1944), кавалер багатьох нагород, зокрема радянського ордена «Перемога» (1945).

Під час Другої світової відповідав за планування і проведення операції «Смолоскип» у Північній Африці, успішного наступу уФранції та Німеччині на Західному фронті. У 1951-ому став першим головнокомандувачем НАТО.

Програма **«Злагода»** (суть якої полягала у відмові республіканців і демократів від взаємних звинувачень, пошуку порозуміння в питаннях зовнішньої та внутрішньої політики):

- Обмеження державного регулювання та втручання в справи бізнесу.
- Сприяння великому бізнесу: полегшений доступ до кредитів; скорочені податки на корпорації та особисті прибутки.
- Прискорення науково-технічного прогресу, який супроводжувався розвитком нових галузей економіки, докорінним перетворенням старих галузей, масовим впровадженням автоматизації та електроніки тощо.
- Покращення матеріального становища великої кількості американців; набуття популярності ідеї «суспільства загального процвітання».
- Скасування закону Тафта—Хартлі.
- Скорочення федеральних видатків, системи громадських робіт.
- Визнання незаконності сегрегації (расової дискримінації) на транспорті та в навчальних закладах; розгортання мирного руху афроамериканців за громадянські права.
- У зовнішній політиці домінування доктрини «звільнення від комунізму».
- Покращення відносин із СРСР: участь у нараді глав урядів СРСР, США, Великої Британії, Франції (1955); візит лідера СРСР М. Хрущова до США (1959).

15-27 сентября 1959 года состоялся первый в истории советско-американских отношений официальный визит руководителя КПСС и главы советского правительства Никиты Сергеевича Хрущева в США.

Зустріч з сенатором Рокфеллером

Микита Хрущов та Дуайт Ейзенхауер

Никита **Хрущёв**,
Ширли Маклейн
Нина **Хрущёва**.

1959. Никита Хрущев прибыл на обед в студию 20-й век - Фокс в Лос-Анджелесе

Початок 50-х рр. XX ст. — посилення в США внутрішньополітичної реакції у вигляді маккартизму

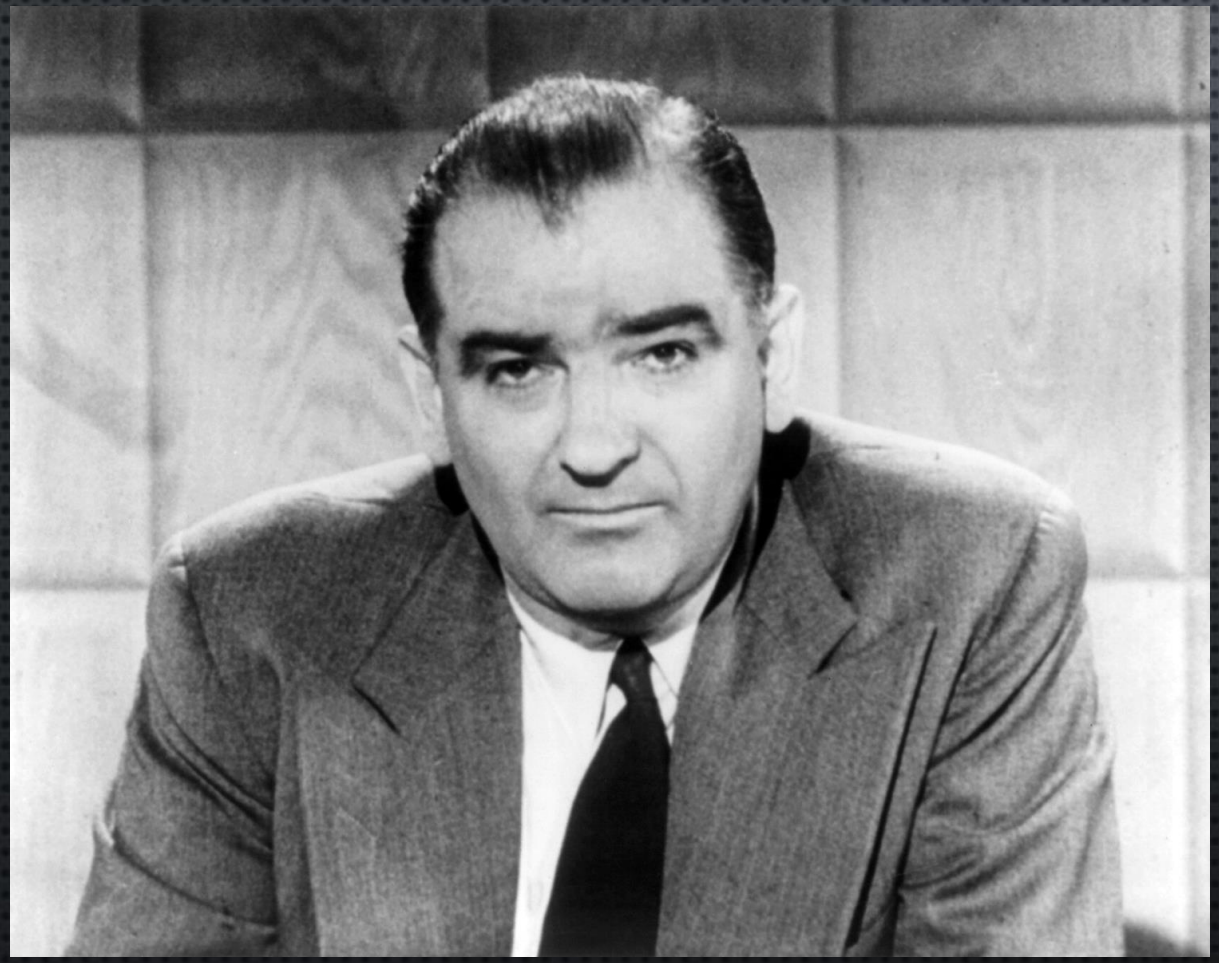

Джозеф Мак-Карті

Джозеф Реймонд Мак-Карті (14 листопада 1908, Гранд-Шут, Вісконсин — 2 травня 1957, Бетесда, Меріленд) — американський сенатор-республіканець, впливовий політик часів «холодної війни», організатор Комісії з розслідування антиамериканської діяльності. Від прізвища сенатора походить термін «маккартизм» — обмеження демократичних прав, гоніння лівих сил (комуністів, антивоєнних сил і рухів, гомосексуалістів), необґрунтовані звинувачення в нелояльності, зраді, шпигунстві.

Маккартизм — реакційна політична течія в США, що отримала свою назву за іменем провідника політики сенатора, організатора Комісії з розслідування антиамериканської діяльності Дж. Маккарті.

Чарлі Чаплін

Основні заходи	Масові перевірки на лояльність до уряду. Розпалювання антикомуністичної істерії: *1950 р.* — набуття чинності закону *Маккарена—Вуда*, який зобов'язав компартію та деякі інші громадські об'єднання зареєструватися в міністерстві юстиції як «підривні організації». Переслідування вільнодумства: звільнення «неблагонадійних осіб» із роботи, тюремне ув'язнення. Переслідування видатних діячів науки, культури, мистецтва, серед яких опинився і видатний американський актор Ч. Чаплін.

1952 року Чаплін створює фільм «Вогні рампи» — розповідь про долю творчої людини і про творчість взагалі. 17 вересня 1952 року він відправляється до Лондона на світову прем'єру «Вогнів рампи», і глава ФБР Едгар Гувер добивається від імміграційних властей заборони на зворотний в'їзд актора в країну. Чаплін поселяється в Швейцарії, в містечку Веве.

1929

1972

1973

Результати та наслідки	Невдоволення заходами маккартистів, які отримали назву «полювання на відьом», в американському суспільстві. *1954 р.* — засудження Конгресом США діяльності Дж. Маккарті.

Масовий негритянський рух у 1960-х рр.

Мартін Лютер Кінг

У 1968 році Кінг був поранений снайпером, коли стояв на балконі мемфіського мотелю «Лорейн». Від ран він помер у госпіталі Сент-Джозефа і був похований в Атланті.

Причини	Расова дискримінація чорних американців, особливо в південних штатах, політика сегрегації (відокремлення). Активізація громадянської позиції афроамериканців завдяки, залученню до міського життя. Зростання національно-визвольної боротьби в колоніальних і залежних країнах Африки та Азії.
Лідер	**Мартін Лютер Кінг** — лідер руху за громадянські права 1960-х рр.; нагороджений Нобелівською премією миру 1964 року.
Основні події	*Початок 1960-х рр.* — вихід негритянського руху на новий рівень. Радикалізація руху, який набув характеру масової боротьби за соціальні права, досягнення громадянської рівноправності та доступ до політичної влади. *1966 р.* — утворення партії «Чорні пантери», що виступала проти ненасильницької боротьби. *1967 р.* — «довге гаряче літо» — масові негритянські виступи, якими було охоплено понад 120 американських міст. *1968 р.* — убивство М. Л. Кінга, яке поставило країну на межу громадянської війни.

Результати та наслідки	Масові негритянські повстання. Загострення соціального напруження в країні. Ліквідація расової дискримінації на законодавчому рівні.